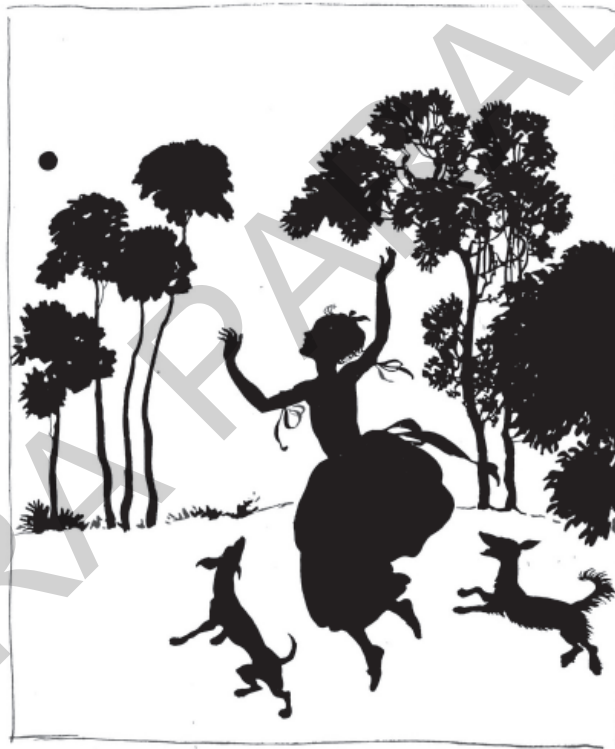

Charles Perrault

CELE MAI FRUMOASE BASTME

Traducere din limba franceză
de Gabriela Cristian

DOMNIȘOAREI

Domnișoară,

Nimeni nu va găsi ciudat faptul că unui copil¹ i-a făcut plăcere să compună basmele din această carte. În schimb, vă va stârni mirare îndrăzneala de a vi le prezenta.

Cu toate acestea, domnișoară, oricât de mare ar fi deosebirea dintre simplitatea poveștilor și strălucirea spiritului dumneavoastră, dacă basmele vor fi cercetate cu atenție, se va vedea că nu sunt de condamnat chiar atât de mult cum părea în primul moment. Fiecare dintre ele conține o morală cu mult tâlc, pe care îl putem descoperi în măsură mai mare sau mai mică, după puterea de înțelegere a celor care le citesc.

De altfel, cum nimic nu dovedește mai bine amploarea unui spirit deschis ca puterea de a se înălța, în același timp, până la cele mai înalte lucruri și de a se coborî până la cele mai mărunte, tot așa nimeni nu va fi surprins că una și aceeași prințesă, pe care nașterea și educația au familiarizat-o cu tot ce poate fi mai elevat, nu ezită să se bucure de astfel de istorioare.

E drept că basmele oferă o imagine a ceea ce se petrece în orice familie în care graba laudabilă de a-i instrui pe copii și de a se apropia de nivelul lor face să se născocescă povești lipsite de judecată, pe care cei mici nu o au încă.

¹ Charles Perrault face aici aluzie la fiul său, Pierre Darmancour, sub numele căruia și-a publicat volumele de povești.

Dar cine se cuvine să cunoască mai bine cum trăiesc popoarele decât persoanele pe care cerul le-a sortit să le conducă? Dorința acestei cunoașteri i-a împins pe mulți eroi, și chiar eroi de rangul dumneavoastră, să ajungă până în bordeie și colibe, pentru a vedea de aproape, cu propriii ochi, cum se petrec lucrurile acolo, această cunoaștere părăndu-li-se absolut necesară pentru a-și îndeplini menirea. Oricum ar fi, DOMNIȘOARĂ,

*Aș fi putut găsi, să dea crezare
A fabulei ciudată cugetare,
O zână de demult, mai minunată
Din câte-n lume ar fi fost creată,
Decât făptura voastră dăruită
Cu toate harurile care mai de care?*

*Cu adânc respect, sunt, domnișoară,
Cel mai umil și mai devotat servitor
Al Alteței Voastre Regale,*

P. Darmancour

FRUMOASA DIN PĂDUREA ADORMITĂ

Trăiau odată un rege și o regină, nespuse de mârnițe că nu puteau avea copii. Ce nu făcuseră pentru asta: se duseseră pe la toate apele miraculoase, înălțaseră rugăciuni aprinse, merseseră în pelerinaj pe la mănăstiri, dar totul în zadar. Într-un târziu, regina a rămas însărcinată și a născut o fetiță.

Botezul a fost strălucitor, nașe i-au fost toate zânele din regat, șapte la număr, și fiecare dintre ele i-a hărăzit câte-o virtute, așa cum obișnuiau zânele în acele timpuri. Așadar prințesa a fost înzestrată cu toate însușirile cele mai alese.

Odată botezul încheiat, toată adunarea a revenit la palatul regal, unde se pregătise o masă sărbătorească pentru zâne. În fața fiecăreia se aflau tacâmuri prețioase: într-o cutie din aur masiv au găsit câte o lingură, o furculiță și un cuțit, toate din aur fin, împodobite cu diamante și cu rubine. După ce lumea s-a așezat la masă, au văzut intrând o zână bătrână pe care nu o invitaseră pentru că stătea într-un turn din care nu mai ieșise de mai bine de cincizeci de ani, așa că o credeau fie moartă, fie vrăjită.

Regele a poftit-o și pe ea la masă, dar nu i-a mai putut oferi aceleași tacâmuri scumpe, căci fuseseră comandate doar șapte seturi pentru cele șapte zâne.

CUPRINS

Domnișoarei.....	5
Frumoasa din pădurea adormită.....	7
Scufița Roșie.....	20
Barbă-Albastră.....	26
Jupânul pisoi sau Motanul Încălțat.....	34
Zânele.....	43
Cenușăreasa.....	49
Riquet Moțatul.....	60
Degețel.....	70
Piele-de-Măgar.....	84
Cele trei dorințe.....	103